

در باره موسیقی عامیانه در مدارس

تاروزگاران اخیر هر کس جز موسیقی محیط و جامعه خویش با نوع دیگری از موسیقی آشنا نداشت. فهمیدن موسیقی هر جامعه برای افراد آن، مسلماً زحمتی نخواهد داشت. اما توسعه تکنولوژی جدید وضع را کاملاً بهم ریخته و انسان امروزی دیگر در چهار دیوار فرهنگ موسیقی واحدی محصور نیست. بلکه فرهنگهای متعددی از موسیقیهای مختلف اورا دربر گرفته اند. بعلاوه خود این فرهنگها هر یک بنا بر تنوع فرم و نوع و سبک، با دیگری تفاوت هایی چند دارد. وضع امروزی موسیقی در عین حال که از امتیازاتی چند برخوردار است لکن ایرادات و خطراتی نیز دارد. زیرا ممکن است انسان فریب بداعتناسخان یک فرم جدید را خورد و معیارهای قابل اعتماد خویش را در شناسائی و تشخیص ارزش های مختلف از دست بدهد. وقتی فرم های مختلف یک مدنیت مطرح میگردد شاید بتوان تنها روی فرم واحدی از موسیقی انگشت گذاشت که غالباً از آن بنوان «موسیقی عامیانه» یاد میگردد. علیرغم کوشش های فراوانی که در زمینه آموختش موسیقی سنتی بعمل آمده اکثر مصنفین این نوع موسیقی را که دارای ارزش فراوانی نیز می باشد مورد غفلت قرار میدهند. و توجهی ندارند که موسیقی عامیانه مدرن به مقیاس وسیعی میتواند حس زیبائی شناسی ما را ارضاء نماید.

پس می بینیم که طبقه بندی ما از ارزشها که در روش کلامیک آموزش موسیقی وجود داشت امروزه متروک و منسوخ شده است.

ضروری است که نتایج بدست آمده زیر را مورد دقت قرار دهیم: مدرسه نمیتواند تنها آثاری از موسیقی سنتی را بیاموزد. دانش آموزان به جانب نوعی از موسیقی کشیده میشوند که بتوانند عناصر جالب و جذابی به آنها عرضه نماید. پس ضروری است که سلیقه آنان را در تظر گرفته و انتخاب آنان را نیز در این زمینه جدید مؤثر بدانیم.

مسلم است که هر معلم موسیقی دریک مدرسه عمومی، حتی با درنظر گرفتن اوضاع کنونی نمیتواند برای شاگردانش از تمام زمینه های آفرینش موسیقی صحبت کند. هر معلمی می باید با تدوین و تنظیم یک برنامه روشن و مشخص از شرک اطلاعات بسیار ضروری و اساسی را نمایان ساخته و این امکان را برای دانش آموز ایجاد کند که وی بتواند اصطلاحات متنوع و ضروری موسیقی را فرا گرفته و بین خود و آنها هم آهنگی ایجاد نماید. به اعتقاد من یک چنین برنامه ای باید دارای سه بخش زیر باشد:

- ۱ - کشها و جاذبه های اساسی و مهم موسیقی گذشته (کلامیک، رمانیک...)
- ۲ - بارزترین نمونه های شیوه های جدید کدامها هستند؟
- ۳ - کلید موسیقی عامیانه نوین و هم چنین کلید موسیقی فوق اروپائی^۱ کدام است؟

بخش سوم که بسیار مهم بوده و اغلب مسائل مهم را از یک دیدگاه اجتماعی طرح مینماید در تظر اول اندک تعجب آور جلوه کرده و خارج از عرف تلقی میشود. اما آیا به راستی امروزه نوع بخصوصی از موسیقی وجود ندارد که بتواند ما را تا حد موسیقی عامیانه، در زمینه هنر فوق اروپائی وارد کند؟ - چرا. من به جازمی اندیشم. موسیقی جاز که از برخورد و تأثیر متقابل دو فرهنگ فوق اروپائی و اروپائی پدید آمده است و با حفظ منابع الهام بداعت فرم هنری خود را حفظ نموده، در اجراء نیز شکلی کاملا استثنائی و اختصاصی دارد. موسیقی جاز در عین حال که در زمینه فرهنگ اروپائی وظیفه مهمی دارد لکن استقلال ضمنی خود را از دست نداده است. موسیقی جاز امروزه در زمینه «موسیقی عامیانه نوین» نیز جایی برای خود باز کرده است، و بصورتی کاملا طبیعی

گرایشی پیدا کرده است بجانب موسیقی عامیانه نوین . در عین حال که تفاوت خود را از موسیقی عامیانه نوین به معنی اخص کلمه حفظ نموده است .

موسیقی جاز بطریزی واضح و روشن وظیفه اجتماعی موسیقی را بدداش - آموزان گوشزد نموده و آنها را به روشهای بکار گرفتن ادوات فنی و مسائل مر بوط به فرم آشنا می سازد . مسائل مر بوط به «ریتم» نیز در نفس خود ازمهارت در نواختن آلات مختلف و روابط مر بوط به آهنگساز و مفسرین موسیقی اهمیت کمتری ندارد . بدین ترتیب دانش آموزان میتوانند عناصر جدیدی را که در حیطه بیان موزیکال قدم میگذارند بشناسند و دریابند . این مطالعات از قظر تعلیماتی بسیار ثمر بخش می باشند زیرا این موسیقی جاز است که جوانان را با علاقه تمام بسوی خود جلب کرده و شنیدن هر سخنی در این زمینه میتواند بشدت آنها را دچار شگفتی و هیجان نماید . موسیقی جاز میتواند ارزشها و معیارهای بسیاری در زمینه زیبائی شناسی در اختیار ما قرار بدهد . (اینکه زمینه وسیع موسیقی عامیانه مدرن را فراموش نکنیم و در این زمینه وسیع و گسترده بهتر پیش برویم .) و در این مورد حقیقتاً که یک مدل شسته ورقته در اختیار ما قرار میدهد . بدین سیله میتوانیم نکات مثبتی را که در زمینه های وسیع موسیقی وجود دارند بیرون بکشیم ، در عین حال که بقیه را بدمست فراموشی نمی سپاریم . اگر معلم بداند که چگونه موسیقی جاز را بکار بگیرد موفق خواهد شد که خلاصه یعنی محیط حیاتی دانش آموذ (محیط اجتماعی و خانوادگی) و محیط تحصیلی - به معنی اخص کلمه - او را پر نماید . از این طریق دانش آموزی کپارچگی و در عین حال تنوع بیان موسیقی را بهتر درک کرده و به جنبه های اجتماعی آن پی خواهد بردا . باید استعداد داش آموز را در این زمینه بصورتی درست شناخته و درسالهای آینده رشدش ، اورا بسوی موسیقی سوق داد . زیرا میتوانیم دانش آموز را در زمینه تجربه ها و آموخته هایش تحت تأثیر قرار دهیم . باید هوشیار بود که این مرحله از رشد دارای اهمیت بسیار زیادیست که متأسفانه در مدارس ما مورد غفلت قرار میگیرد . با فراهم آوردن مقدمات و تمهید امکانات فنی باید دانش آموز را آماده کنیم که بتواند اهمیت این نوع موسیقی را درک کرده و نیز بتواند موسیقی مورد علاقه خویش را از میان انواع مختلف آن انتخاب نماید . بدیهی است که بدون داشتن زمینه قبلی و بدون توانایی تفکیک انواع مختلف موسیقی به شیوه ای تحلیلی - گرچه در یک سطح کاملاً ابتدائی و بدون درک ارزش زیبائی شناسی و هنری آن ، نمیتوان دست

به عمل انتخاب زد . دلم میخواست که میتوانستم اصول اساسی و منطقی این عمل را طرح نمایم . قبل از همه باید « موجودیت » این نوع موسیقی را بعنوان اصلی مسلم پذیرفت . نوع موسیقی در نفس خود تنها عامل تعیین کننده ارزش آن نیست . از طرف دیگر هدف ما فاصله انداختن بین جوانان و موسیقی عامیانه نیست . بلکه باید جوانان را راهنمایی کنیم تا به شیوه‌ای در خود این نوع موسیقی آن را گوش کنند . آشکارا جوانان با علاقه‌ای و افرادی موسیقی عامیانه کشیده میشوند .

و در این میانه معلم خود را ناگزیر می‌بیند از اینکه دانش خود را در این زمینه گسترش بدهد . اگر چه این مطلب نیازی به تأکید بیشتر ندارد ولی شایسیه است که معلمان جوان این واقعیت را پذیرند که ما این نوع موسیقی را تنها بخاطر خودمان نمیخواهیم . معلم باید مسئولیت‌های خویش را بشناسد و بعضی از مقاومت‌های انتقادی را دعایت نماید . بنحوی که در یک نتیجه‌گیری کلی خود را طرفدار مخصوص موسیقی جاز و موسیقی عامیانه جا نزدیک باشد . واما در مردم بازار و آلات آموختش نیز باید برنامه روش و مشخصی داشته باشیم . بطوری که دیگر در جریان کارغافل‌گیر نشویم . از طرف دیگر باید خصوصیات ، ویژگی‌های خاص جوانان خود را نیز در نظر آوریم . در ضمن بحث‌های متداول بخوبی میتوان یک آهنگساز جوان را تحت تأثیر قرارداده و حساسیت هنری او را تحریک نمود . مسلماً در میان انواع مختلف موسیقی عامیانه نوع مبتذل و فاقد ارزش نیز وجود دارد که طرح کردن آن ضروری بنتظر نمیرسد . البته بر زبان آوردن یک مورد « منفی » بقدر کافی خطرناک است ، و وقتی در زمینه مسائل آموختشی قرار گرفت خطر آن دوچندان خواهد بود . پس چه بهتر که در این مورد اندکی محافظه کار باشیم .

تما پیر جدید از آموختش موسیقی که در چکسلواکی پذیرفته شده وهم‌چنین برنامه‌های آموختشی که از پس سالهای ۶۱ - ۱۹۶۰ به منصه ظهور رسیده تا حدودی ویژگی‌های خاصی دارد که در باره آنها تکیه بیشتری خواهیم کرد . در کلاس‌های بالاتر (مثلًا کلاس نهم) نمونه‌های از موسیقی عامیانه تعلیم داده میشود . از سال هشتم (کلاس هشتم) « سبک » هنر عامیانه مطرح میگردد و البته بصورتی کاملاً سنتی و همانطور که از گذشته به ما رسیده است . در سال نهم در باره موسیقی‌هایی که در عین استقلال از جاز ، پیوند عمیقی با آن دارند ، تکیه بیشتری میشود .

این روشها و شیوه‌های جدید چه نتایجی بیار آورده‌اند ؟

علایق و تمايلات جدید و همچنین بر نامههای آموزشی فوق بدون کوچکترین اشکالی از طرف توده مردم پذیرفته شده است . در عمل البته اشکالاتی چند پیش آمده : عدم امکان تربیت معلم به اندازه کافی ، فتدان وسائل آموزشی و نیز فقدان تجریب تعلیماتی . اما علیرغم این اشکالات ، تمايلات جدید «ارزشمند» و «سودمند به تعلیم موسیقی» شناخته شده است .

درنتیجه گیری نهائی بیشتر علاقه مندم به یکی از مهمترین مسایل مربوط به آموزش موسیقی پردازم . بصورتی واضح و روشن هدف و آموزش موسیقی چیست ؟ به این سوال دو جواب مختلف داده میشود :

۱ - حساس بار آوردن داش آموز به موسیقی ، و تفهیم این نکته که موسیقی برای اوضاع و درتی است انکار ناپذیر .

۲ - آشنا کردن دانش آموز به شاهکارهای برجسته ایکه هنر ما را تجلی میبخشد .

عاقلانه است که در بررسی این جوابها تأمل نکنیم . جواب دوم که مطلقاً بر مبنای «ست» ها تکیه میکند دست آویز خوبی است برای انتقاد . آیا ضروری است که ما کسی را پیش از آنکه قادر به ارزیابی شاهکارهای گذشته باشد ، حساسیتش را نسبت به موسیقی تحریک نمائیم . از طرف دیگر من میترسم شناسائی شاهکارهای گذشته قبل از موعد مناسب آن ممکن نبوده و کاری کاملاً عجولانه باشد و جنبه شخصی و انفرادی بگیرد و درنتیجه مفید فایده ای نباشد . یعنی بصورتی نا آگاهانه انجام بگیرد و مستی این جاذبه های نا آگاه مسلمان تمام کوششهای ما را نقش برآب خواهند ساخت .

همانطوری که قبلاً نیز اشاره کردیم موسیقی امر و زمینه بسیار وسیعی دارد که سرشار است از غنا وظرافت و تنوع .

موظفیم که جوانان را به جانب موسیقی ناب ساده ای سوق دهیم که محتوای آن با فعالیت های دائمی زندگی ما هم آهنگ باشد . و تا اندازه ای متضمن رشد دانش آموز و دانشجو در زمینه موسیقی باشد . [گوش جوانان ما از وقتی که شروع میکنند به رقصیدن و در جوامع دوستان جوان خویش شرکت میجوینند با این نوع موسیقی آشنا میگردد] راههای عملی را که بر عهده ما نهاده شده اند باید روش کرده و توسعه بدهیم ، و دانش آموزان خود را برانگیزیم که در این راه پیوسته پیش بروند .

اگر جوانان را بموسیقی راغب میکنیم، اگر آنان را قادر بگوش کردن و درک موسیقی بارمی آوریم، اگر آنان را یاری میکنیم تا اصول عمیق تصنیف موسیقی را در رابطه آن با عناصر و مسائل اجتماعی دریابند، بهوش باشیم و سعی نمائیم که هنرما بجانب انحطاط و پژمردگی نگراید و نگذاریم که موسیقی تیول مجتمع هنری باشد.

ترجمه حسن روزپیکر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی